

Dankbaar aandenken aan
DE HEER

ROGER DE NEVE

echtgenoot van mevrouw **Hilda Van Liefveringe**

Geboren te Schendelbeke op 9 augustus 1927
en overleden op 14 augustus 1991.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begraf. L. Haustraete-Ritserveldt - 054/50 10 59
Goossens M., Schendelbeke - ☎ (054) 41 58 91

En altijd is het zo geweest
dat de liefde haar eigen diepte niet kent
dan op het uur der scheiding.

Dag lieve papa,

Jouw laatste boeket verjaardagsrozen bloeide
zachtjes open op het altaar, toen jij, je rozen-
krans in je hand geklemd, voelde hoe het leven
uit je wegvloede en je besefte : "dit is sterven".
Plots kwam een einde aan je stil maar moedig
vechten, aan die ongelijke strijd.

Einde van rotsvast vertrouwen op God, dagelijks
biddend, hopen op morgen.

Einde van nooit uitgesproken twijfels

Einde van vaak verborgen en verbeten pijn.

Het kan en mag niet zinloos geweest zijn

Jij hebt ons al die tijd willen sparen. Nu zullen
wij samen proberen sterk te zijn, zoals jij het
had gewild.

Doorheen ons snijdend verdriet voelen we jouw
troostende aanwezigheid.

Uit jouw diep christelijk geloof, putten wij nu
kracht.

Je was een prachtmens, papa, een doorzetter !

Jij eiste je hele leven niets van de anderen,
maar enorm veel van jezelf, tot het laatste uur.

De wijze zakelijkheid van je vader en de vrome
goedheid van je moeder hadden zich in jou ver-
smolten tot die zeldzame combinatie van "de
wijze zachtmoedige zakenman". De vaderfiguur,
die in zijn werkomgeving altijd eerst de mens
zag, die tijd maakte om te luisteren, om door de
oppervlakte van de woorden het hart van de
mensen te peilen. Je was terecht fier op wat jij,
samen met je broers had opgebouwd, en je
toonde graag hoe de zaak later was uitgebreid.
Je had nog altijd de sleutel, symbool van weder-
zijds vertrouwen tussen twee generaties.

Je hele levensweg ontmoette je alleen maar
goede mensen, omdat jij die grote gave bezat in
elke mens alleen het goede te zien.

In de natuur zag je Gods schepping en je ge-
noot intens van de ochtendstilte op de Ouden-
berg, het gezang van je Japanse nachtegaal, de
kleuren van je diamantvinkje, het laatste berg-
landschap ...

Jij was er op jouw voorzichtige manier altijd op
bedacht hoe je bij moeilijkheden kon helpen, hoe
je wrijvingen kon vermijden, hoe je iemand blij
kon maken, maar jouw ogen blonken van dank-
bare ontroering om de kleinste attentie voor jou :
een verjaardagsgedichtje of tekening van je klein-
kinderen, een woordje van lof, een vriendelijk
gebaar ...

Veel van die kleine attenties kreeg je de laatste
jaren ook van de mensen van de Bond. Je was
jarenlang voorzitter van de B.G.J.G. en onver-
moeibaar werd je ook de actieve drijfkracht van
de Bond der Gepensioneerden. Papa, wat hield
jij toch veel van de mensen.

We zullen je niet meer zien zitten schrijven, je
zilvergrijze hoofd gebogen over je agenda, nu
nog voor maanden volgeboekt.

We zullen je zachte stem niet meer horen.

Papa, we zullen je zó missen !

Mijn lieve kinderen, ik dank jullie voor alles.
Steun elkaar en mama en geef mijn levensvisie
door aan onze zeven kleinkinderen.

Mijn liefste Hilda, wij alleen weten hoeveel we
van elkaar hielden. Dank voor je liefde en trouw.
Ik had je dit pijnlijke afscheid willen besparen.

Wees moedig. Van bij de Heer zal ik met ons
dochtertje Greta waken over ons gezin.

Mijn goede broer, dank voor onze jarenlange
trouwe samenwerking.

Mijn beste familieleden en vrienden, wees niet
bedroefd. Eens zien we elkaar terug.

De familie dankt U voor uw
troostende blijken van deelneming.